

Âmil Çelebioğlu'nun Ölümü İçin Yazılanlardan

Derleyen:

NIHAT ÖZTOPRAK

1. Prof. Dr. Âmil Çelebioğlu'nun Hakk'a vâsıl olduđuna tarihtir.

İsmiyle müsemmâ idi "ilmiyle de 'âmil
Her babda kemal sâhibi bir 'âlim-i kâmil

Lebbeyk diyerek da'vet-i Rahmân'a gönülden
Şerh eyledi can metnini Cânân'a gönülden

Hasretde koyup bizleri ol Hazret'e yetmiş
Hem câme-i cânın soyunup vuslata yetmiş

Tarih-i vefâtını kılıp ta'miye hâsıl
Ta'cîl iderek oldu heman cennete vâsıl

1410

Nahid AYBET

* Prof. Dr., Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, İstanbul (noztoprak@marmara.edu.tr).

2. Gazel

*Yâr-ı azîz, dost-ı kadîm, âşık-ı b'illâh
Prof. Dr. Âmil Çelebioğlu'nun rûh-ı pâkine*

*Gittin ammâ ki kodun hasret ile cânı bile¹
Sûz-ı dil geçti meded âteş-i nûrânı bile*

*Öyle âh etmede kim mahşer-i hicrinde gönül
Zâr u bî-tâb u nizâr eyledi efgânı bile*

*"İrci'î" emrine "Lebbeyk" diyerek düştü yola
Etti yoldaş ona Hak rahmet ü gufrânı bile*

*Bu gelen kâfile-i aşk ile ey yâr-ı Hudâ
Râh-ı vaslında kodu cân u cânânı bile*

*İzz ile kondura Hak Beyt-i Harâmında onu
O habîbin ola hem-sohbet ü mihmânı bile*

*Eğlemez bezm-i safâ mutrıbı Nâhîd olsa
İstemem sensiz olan sohbet-i yârânı bile*

Nahid Aybet (12 Ağustos 1990)

3. Prof. Dr. Âmil Çelebioğlu'nun vefatına tarihtir

*İlm ü hikmet sâhibidir hem edibdir dediler
Zühd ü takvâ ile ma'mur oldu gönlü dediler*

*Bir bulunmaz cân idi hem kâmil-i dânâ idi
Hem mütercim hem müellif hem de şâir dediler*

*Mesnevî'yi eylemişdi kim Nahîfi terceme
Nâşirî oldu onun Türkî'de Âmil dediler*

¹ Gazelin ilk ve son mısraları 17. yüzyıl şairi Edirne Mevlevihanesi şeyhi Neşâtî Ahmed Dede'ye aittir.

Kim gelir Yâkut seninle tebliğın takdim için
Ehl-i hikmet bir vefâkâr gitdi artık dediler

İlm ü tedris eyler îken hem de çok meşgul iken
Haydi artık oldu farz eyle edâsın dediler

Çıkdı üçler hep berâber haccı eylerken edâ
Târihin "Lebbeyke Gufrânek" ey Âmil dediler.

1410

İsmail YAKIT

4. Tarih

Âmil üstâdın vefâtı bu sene
Âdeta âleme mâtem gibidir

Şu hadis etdi tevâfuk tarihe
Mevt-i âlim mevt-i âlem gibidir

1410

İsmail YAKIT

5. Tarih

Sene on zilhicce bin dörtyüzon idi gün salı
Bir çınar devrildi yine, cümle eşcâr tasalı

Söyle ey tarihe âşnâ n'oldu Âmil hocaya
Kaydı bir yıldız, metânetle alıştık acıya

Irci'ye uydu terk-i cânla olup emre râm
De ey Akdoğın ona bir beyt ile tarih-i tam:

Hacca gidüp recm-i şeytan ider iken orada
Hacılarla tıkanıdı yol ezildi o arada

1990

Yaşar AKDOĞAN

6. Mersiye

*-Rahmetli Hocam Prof. Dr. Âmil
Çelebioğlu'nun aziz hatırasına-*

Dil teselli bulmuyor âh gitti cânân neyleyim
Gitti gelmez bildim artık derde dermân neyleyim
Hem yetimdir hem de öksüz ilm ü irfân neyleyim
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Âteş-i Mevlâ'da yanmış nây-ı Mevlânâ idi
Mesnevi'nin cevherinden damlayan ma'nâ idi
Dâimâ ilmiyle 'âmil bir dil-i dânâ idi
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Her ne var âlemde âşık mazhar-ı Allâh diye
Çırpınırdı kuşca cânı nûr-ı Beytullâh diye
Yalvarırdı "Kıl şefâat yâ Resûlallâh" diye
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Can verirmiş mürde lafza san dem-i İsâ imiş
Tâlibân-ı ilm için yollar açan âsâ imiş
Darda kalmış fülk-i câna gönlü bir mersâ imiş
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Hû deyip güçlü cihandan râh-ı ilmin rehberi
Şimdi boş kalmıştır artık pir-i şerhin minderi
Binde bir gelmez yazık âh geçse yüzyıl benzeri
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

“Yol açıldı gün bu gündür gönderin illâ” demiş
“Dehre Sultân ol” demişler “istemem aslâ” demiş
Can verirken son nefeste “Lâ” ile “illâ” demiş
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Âh edip inler bugün yârân vakitsiz fevtine
Kıldılar gâib namâzın gitti cennet semtine
FâtîhaKevser ve Ahkâf oldu târih mevtine (1410)
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Bülbül-i şeydâsı uçmuş bi-nevâ dünyâ bugün
Gelmez artık eski günler bir güzel hülyâ bugün
Gönle HAYRÂNÎ'yle sohbet ey SEFER rûyâ bugün
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Boş çevirme dergehinden cânımız Cânâ gelen
Yâ Muhammed kıl şefâat yâr-ı müstesnâ gelen
Cennet-i Firdevs'e lâyıık bir gül-i ra'nâ gelen
Şimdi elden gelmiyor takdire isyân neyleyim
Dağlıyor bir kor kesilmiş nâr-ı hicrân neyleyim

Nejat SEFERCİOĞLU
İstanbul, 11 Ağustos 1990

7. Âmil Çelebioğlu'nun ölümüne tarih

Kaybettik Âmil Bey'i gönül doldu yasıyla
Lebbeyk ya Rab! Son sözü, ihram kefeni oldu.
Yaar mı acep bir şûle-i ümit, Çelebioğlu?
Lakabı tarih tuttu, bir sayı fazlasıyla,
Bize göre artık o, Şehit Çelebioğlu...

Mücteba Uğur
Milli Kültür, Aralık 1990, nr. 79, s.76.